

Mødet den 17. Oktbr. 1907.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Harald Jensen og Sabroe.

1. (J. Nr. 356—07). Indstilling fra Udvalget angaaende **Børnehjemmets Opførelse** om, at Leveringen af Varmeværket uden Afholdelse af Licitation overdrages Firmaet Bruun & Sørensen for 8200 Kr. i Henhold til et fra samme fremkommet Tilbud.

Formanden meddelte, at Arkitekten ansaa Tilbudet for overordentlig billigt, og at Udvalgets Flertal for at spare Tid henstillede Tilbuddet til Acceptering.

Nørgaard kunde, som Sagen forelaa, gaa med til at modtage Tilbuddet, men henstillede, at man for Fremtiden benyttede en Ingeniør til at planlægge saadanne Anlæg og derefter udbød dem.

Indstillingen vedtoges.

2. (J. Nr. 18—07). I Anledning af foreliggende Andragender fra forskellige Hundeejere, der tidligere havde været fritagne for **Hundeafgift**, vedtoges det at fritage dem for Erlæggelse af Afgiften for indeværende Aar.
3. (J. Nr. 374—07). Andragende fra Kommunalærer O. Olesen om **fri Vikar** i Tiden fra 1. Oktober d. A. til Jul.

Efter Indstilling af Skoleudvalget vedtoges det at bevilge det ansøgte fra 15. September d. A. at

regne under Forudsætning af, at Amtsskolefonden betaler Halvdelen af den hermed forbundne Udgift.

4. (J. Nr. 19^a—07). Fra Stiftamtet var modtaget til Erklæring et Andragende fra Kludehandler Johan Mikkelsen, Aalborg, om, at en paa hans Ejendom tinglæst **Udlægsforretning** for Omkostninger i en ved Aarhus Byting paadømt Justitssag til Beløb af 633 Kr. 47 Øre maa udslettes af Pantebogen, imod at Andrageren kontant indbetaler 200 Kr. til Aarhus Kæmnerkasse.

Byraadet vedtog for sit Vedkommende at anbefale, at det ansøgte bevilgedes paa Betingelse af, at det ovennævnte Beløb, 200 Kr., indbetales inden 1 Maaned efter Amtets Resolution i Sagen.

5. (J. Nr. 186—07). Indstilling fra Budgetudvalget i Anledning af et Andragende fra Forvalteren ved »**De gamles Hjem**« om at maatte faa Bolig sammesteds.

Bevilgedes overensstemmende med Udvalgets Indstilling.

6. (J. Nr. 314—07). Andragende fra **Distriktsjordefoder** Christiane Andreasen til Stiftamtet om Afsked fra 1. Oktober d. A. med Pension.

Formanden kunde ikke se, at man kunde indrømme Andrageren Pension, da der i saa Henseende intet Præcedens fandtes, og da Sagen ikke kunde ordnes efter de almindelige Pensionsregler.

Det vedtoges ikke at bevilge den ansøgte Pension.

7. (J. Nr. 12—07). Indstilling om Tildeling af forskellige **Alderdomsunderstøttelser**.

Vedtoges.

8. (J. Nr. 306—07). Fortsættelse af den i Mødet for aabne Døre paabegyndte Forhandling angaaende **Aabysagen**.

Simonsen ønskede, da han som nyt Medlem af Byraadet ikke havde haft Lejlighed til

fuldstændig at sætte sig ind i Sagen, at spørge om, hvad man ved et Sagsanlæg kunde opnaa. Hvis Grunden til Striden laa i, at man ønskede at forhindre Konsortiet Adgang til Byens Grund, særlig til Banegaardens Skinnenæt, fordi Aaby var et Skattely, laa det nær at spørge, om Konsortiet saa ikke paa anden Maade mulig ad en Omvej kunde skaffe sig Adgang til Jernbanen, for hvis det var Tilfældet, kunde han ikke se, at man ved en Proces opnaaede noget som helst. Dersom Sagen derimod forholdt sig saaledes, at man ønskede at faa Byens Grænselinie fastsat, og hvis dette var vigtigt for Byens Trivsel, maatte det anses for fuldt forsvarligt at skride til Sagsanlæg.

M i k a e l J o h a n s e n havde opfattet Forholdet saaledes, at det drejede sig om Sagsanlæg mod Møller Weis og »Østjydske Bryggerier«. Overretssagfører Joh. Petersen mente, at Hr. Weis var i Besiddelse af ca. 23000 □ Alen og Bryggeriet af ca. 2000 □ Alen Grund, der rettelig ejedes af Byen. Disse Arealer havde nu en Værdi af 2 Kr. pr. □ Alen og vilde sikkert inden ret længe blive endnu mere værdifulde. Han var derfor Udvalget taknemmelig, fordi det nu havde besluttet Sagsanlæg. Naturligvis var det vanskeligt at afgøre, om Hr. Weis og Bryggeriet havde Hævdret paa Arealerne eller ej, da disse jo var opfyldt Sø, men han antog, at Hævdet først kunde begynde med Hammelbanens Anlæg. Selv om Domstolene imidlertid skulde finde, at Kommunen havde tabt Retten til Arealerne, kunde han dog ikke tro, at nogen hæderlig Mand vilde beholde Jord, der kun ved en Formfejl var i vedkommendes Besiddelse.

Skønt Aabykonsortiet indirekte vilde blive berørt af Sagen, idet Broen, hvis Kommunen fik Ret, væsentlig vilde komme til at ligge paa Byens

Grund, og skønt han ansaa det for utvivlsomt, at Byen vilde vinde Sagen, ønskede han dog ikke i mindste Maade at genere Konsortiet, men Byens Borgere havde Krav paa at faa Skellinierne fastsat, og muligvis kunde man allerede nu komme ind paa en Forhandling med Konsortiet om en for begge Parter heldig Ordning.

J a k o b J e n s e n erindrede om, at Udvalget i sin Tid havde udarbejdet en Overenskomst, som det ansaa for god og til Byens Gavn, men at Udvalget saa senere havde faaet til Opgave at forhindre Konsortiet Adgang til Byen, hvad han ansaa for meget vanskeligt. Konsortiet flyttede saa Broen, hvorved Striden kun kom til at dreje sig om 2 à 3 □ Alen Vand. Paa dette Grundlag vilde han betænke sig paa at anlægge Sag, men nu var der fremkommet et Kort, hvoraf det fremgik, at Byen var Ejer af ca. 2 Tdr. Land, som den dog ikke med de nuværende Skellinier kunde sætte sig i Besiddelse af, saa nu var der altsaa virkelige Værdier at strides om, og Udvalget troede derfor ikke, at Byraadet havde Lov til at lade Lejligheden gaa bort til at faa de rigtige Skellinier frem.

Paa det nuværende Stadium berørte Sagen slet ikke Konsortiet, med mindre dette var Ejer af nogle af de omstridte Arealer, men hvis Byen fik Retten paa sin Side, vilde der blive Anledning til at optage ny Forhandlinger med Konsortiet eller med Aaby Kommune. I saa Tilfælde vilde han være med til at stille sig saa velvillig som mulig, men før Skellinierne var fastsat, skulde han ikke komme ind paa at omtale, hvad Byen kunde opnaa.

N ø r g a a r d forstod Hr. Simonsens Betænkelighed ved at skride til Sagsanlæg, hvis det drejede

sig om at give en Nabokommune Adgang til Byen eller ej, idet der i saa Tilfælde vilde være mange Forhold at tage under Overvejelse, men som Sagen nu forelaa, maatte det præciseres, at man anlagde Sag for at erhverve et ret værdifuldt Areal, som Byens juridiske Konsulenter ansaa for tilhørende Kommunen. Dette Forhold var først nu kommet med, da Overretssagfører Joh. Petersen ikke havde taget den Side af Sagen op under Fogedforbudet, men da nu Højesteretssagfører P. G. C. Jensen ansaa den af Byen hævdede Skellinie for den rette, vilde det være meget naturligt, at man søgte at hævde sin Ret.

Simon sen takkede for Oplysningerne og var nu klar over, at Sagen drejede sig om at faa Kommunens Skellinie fastsat, skønt han nok indsaa, at det var Konsortiet, man indirekte tog Sigte paa, idet Kommunen, hvis Skellet blev flyttet, kunde gøre det vanskeligt for Konsortiet at skaffe sig Adgang til Byen. Skønt der vilde være nogen Risiko forbunden med et Sagsanlæg, vilde han dog, som Sagen forelaa nu, anse dette for det rigtigste, og skulde det saa senere vise sig umuligt at opnaa en Overenskomst af Konsortiet, var der vel ikke andet at gøre end at optage en Forhandling om Indlemmelse af Aaby Kommune eller en Del af denne.

Mikael Johansen troede ikke, man vilde have været tjent med den af Hr. Jakob Jensen omtalte Overenskomst, idet Spørgsmaalet om Skellinierne saa slet ikke var kommet frem. Han forstod ikke, at dette Forhold ikke var nævnet i Fogedkendelsen, da det dog den Gang var kendt. Sagen var imidlertid nu i den rigtige Gænge, og der burde sikkert allerede nu begyndes paa en Forhandling om en Ind-

lemmelse. Beboerne i Aaby var utvivlsomt nu tjenlige til Forhandling.

Løvrigt forekom det ham praktisk, om Byens juridiske Konsulent havde været til Stede; saavel de juridiske som de tekniske Konsulenter burde være nærværende, naar Forhandlingerne drejede sig om Sagen, de kunde give Oplysninger om.

F i l t e n b o r g gjorde gældende, at de omhandlede Arealer havde betydelig Værdi, idet Ringgaden gik tværs over dem, men hvis Aabykonsortiet ikke var blevet dannet, var denne Sag aldrig kommet paa Tale. Dersom Byen vandt Sagen, vilde den have Ret over den nu anlagte Bro, hvad der vilde være et vigtigt Forhold under Forhandling med Aaby Kommune.

Han ønskede at takke de Jurister, særlig Borgmesteren, der havde fundet det betydningsfulde Kort og saa klart udredet Sagen.

J a k o b J e n s e n var sikker paa, at Sagen om Skellinien alligevel var kommet frem, selv om det i sin Tid var kommet til Overenskomst, idet Kortene maatte frem, naar der skulde foregaa en Udstykning. Hvis Overenskomsten var gaaet igennem, vilde man have haft lettere ved at komme til Rette med Hr. Weis. Han vilde fraraade at rejse Spørgsmaalet om Indlemmelse foreløbig og anbefalede at gøre den Side af Sagen færdig først, som Indstillingen omhandlede.

N ø r g a a r d troede ligeledes, at Spørgsmaalet om Skellinierne vilde være kommet frem. Kortet kendtes ikke, da Overenskomsten var under Overvejelse, og Sagen var først kommet i den rette Gænge, da Borgmesteren fandt det.

Med Hensyn til en eventuel Indlemmelse maatte man være meget varsom og ikke gaa for rask frem. Først med Tiden vilde der i Aaby

være dannet et Arbejderkvarter, og inden den Tid vilde Aaby Kommune ikke være tjenlig til Forhandling. Nu vilde Kravene sikkert blive for store, og først naar Skellinierne var fastsat, vilde Byens Stilling være klar.

M i k a e l J o h a n s e n vilde ikke stille Forslag om at begynde Forhandlinger om Indlemmelse, maaske Tiden endnu ikke var inde, men han troede ikke, at man ved Ekspropriationen fik en mindre Pris, fordi man ingen Overenskomst havde med Aabykonsortiet.

N ø r g a a r d maatte gøre opmærksom paa, at Konsortiet, hvis Overenskomsten var blevet indgaaet, vilde have haft Forpligtelse til at anlægge en Vej tværs over Byens Grund, og saa vilde Arealet have haft betydelig mere Værdi, hvilket Ekspropriationskommissionen ikke havde været i Stand til at komme uden om.

J a k o b J e n s e n oplyste, at Vejen vilde have været færdig for et Aar siden.

F i l t e n b o r g troede slet ikke, Statsbanerne havde eksproprieret, hvis Vejen havde været der, da de ikke vilde have opfyldt Grund.

N ø r g a a r d betonedede, at selv om Statsbanerne havde holdt sig til den ene Side af Vejen, vilde den anden Side være mere værd.

F o r m a n d e n fremhævede, at den økonomiske Side af Sagen først vilde foreligge, naar Dommen var faldet.

M i k a e l J o h a n s e n ansaa det for rigtigst, at Publikum blev oplyst om, at man ikke anlagde Sag mod Aabykonsortiet, men kun søgte Proces for at faa Skellinien fastsat.

S i m o n s e n henstillede, at der til Bladene blev udsendt en officiel Meddelelse om, at Sagen

kun drejede sig om en Fastsættelse af Skellinierne og ikke var rettet inod Aabykonsortiet.

F o r m a n d e n kendte ikke Forholdet mellem Hr. Weis, Bryggeriet og Konsortiet, men man kunde jo sige, at Sagen ikke direkte angik Broens Fjernelse, men kun Skellinierne.

N ø r g a a r d troede, Borgerne bedst forstod det, hvis man meddelte, at man anlagde Sag til Erhvervelse af Arealer, som man mente tilhørte Kommunen.

F o r m a n d e n antog, det var tilstrækkeligt, at Bladene havde haft Adgang til Akterne.

Indstillingen vedtoges.

